

222-120
۲۲۲-۱۲.

ORIGINAL DOCUMENTS IN SAFE

Case No. 222

Date of filing: 6 JUNE 84

** AWARD - Type of Award Interim
- Date of Award 25 MAY 84
_____ pages in English 7 pages in Farsi

** DECISION - Date of Decision _____
_____ pages in English _____ pages in Farsi

** CONCURRING OPINION of _____
- Date _____
_____ pages in English _____ pages in Farsi

** SEPARATE OPINION of _____
- Date _____
_____ pages in English _____ pages in Farsi

** DISSENTING OPINION of _____
- Date _____
_____ pages in English _____ pages in Farsi

** OTHER; Nature of document: _____

- Date _____
_____ pages in English _____ pages in Farsi

English version
 Filed on 25 MAY 1984
 نسخه انگلیسی در تاریخ
 ثبت شده است.

پرونده شماره ۲۲۲

شعبه یک

حکم شماره ۱-۲۲۲-۳۸ آی تی ام

IRAN UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL
 دادگاه داوری دعوی ایران - ایالات متحده
 ثبت شد - FILED
 Date ۱۳۶۳ / ۳ / ۱۶ تاریخ
 6 JUN 1984
 No. 222 شماره

بوئینگ کا مپنی و
 شرکتہای فرعی آن ،
 لوجیسٹیکس ساپورت کورپوریشن ،
 بوئینگ تکنولوجی اینٹرنشنال ، اینکورپوریتد ،
 بوئینگ کا نستر اکشن ایکوایپمنٹ کا مپنی ،
 خواہانہا ،

- و -

دولت جمہوری اسلامی ایران ،
 نیروی ہوائی ایران ،

خوانندگان .

DUPLICATE ORIGINAL
 نسخه برابر اصل

قرار موقت

خواهانها، بوئینگ کامپنی ("بوئینگ") و شرکتهای فرعی آن، از جمله لوجیستیکس ساپورت کورپوریشن ("لوژیستیکس") در تاریخ ۱۲ ژانویه ۱۹۸۲ (۲۲ دی ماه ۱۳۶۰) دادخواستی در دیوان داورى به ثبت رسانده و ضمن آن بابت نقض ادعائی شش فقره قرارداد منعقد شده با سازمانهای مختلف ایرانی، از خوانندگان مطالبه خسارت کردند. دادخواست حاکی است که همین دعاوی، اساساً "به عنوان دعاوی متقابل در دوم اوت ۱۹۷۹ (۱۱ مرداد ماه ۱۳۵۸) و ۲۴ نوامبر ۱۹۸۱ (۳ آذر ماه ۱۳۶۰) طی دو فقره دعوی، که با یکدیگر ادغام و بصورت دعوی واحدی در آمدند توسط جمهوری اسلامی ایران و نیروی هوایی ایران در دادگاه بدوی ایالات متحده در حوزه غربی واشینگتن علیه بوئینگ و لوجیستیکس طرح شده بود. دادخواست مطرح درین دیوان داورى ذکر کرده بود که بصورت مشروط ثبت شود، تا هرگاه دادگاه بدوی ایالات متحده خود را جهت رسیدگی به هیچیک از دعاوی متقابل صالح نشناسد، مرجعی جهت رسیدگی در اختیار خواهانها باشد.

دادگاه بدوی ایالات متحده دعاوی جمهوری اسلامی ایران و نیروی هوایی ایران را در تاریخ ۲ ژوئن ۱۹۸۰ (۱۲ خرداد ماه ۱۳۵۹) رد کرد. آن دادگاه در تاریخ ۱۴ ژوئیه ۱۹۸۲ (۲۳ تیر ماه ۱۳۶۱) درخواست ثبت شده در فوریه ۱۹۸۲ را که در آن به استناد اینکس طبق بیانیه های الجزیره کلیه دعاوی و دعاوی متقابل اتباع ایالات متحده علیه ایران از حیث صلاحیت دادگاههای آمریکا مستثنی هستند، تقاضای رد دعاوی متقابل بوئینگ و لوجیستیکس شده بود، مردود شناخت.

دولت جمهوری اسلامی ایران در تاریخ ۲۵ اکتبر ۱۹۸۲ (۳ آبان ماه ۱۳۶۱) پرونده شماره الف-۱۵ را علیه دولت ایالات متحده آمریکا در دیوان داورى به ثبت رساند. در بخش چهارم الف پرونده مزبور ضمن سایر دعاوی از اقدام قضائی بوئینگ بطور خاص یاد شده و از جمله خواسته های به شرح زیر مطالبه گردیده است:

"ب- صدور اعلامیه ای دائر بر اینک دستور اجرایی شماره ۱۲۲۹۴ و ماده ۵۳۵/۲۲۲ مقررات خزانه داری، به علت پایان ندادن به اقدامات

قضائی ، منجمله دعاوی متقابل ، مبتنی بر ادعاهای اتباع آمریکا علیه دولت ایران ، مطروح در دادگاههای آمریکا ، بیانه‌های الجزیره را نقض کرده است ..."

نیروی هوایی ایران در تاریخ ۲۸ ژانویه ۱۹۸۳ (۸ بهمن ماه ۱۳۶۱) نسبت به رد ادعای خود از طرف دادگاه بدوی ، پژوهش خواست ، دایره ۹ دادگاه استیناف ایالات متحده در تاریخ ۱۶ اوت ۱۹۸۳ (۲۵ مرداد ماه ۱۳۶۲) حکم رد (صادر از طرف دادگاه بدوی) را تأیید کرد .

وزارت دفاع جمهوری اسلامی ایران از طرف نیروی هوایی ایران در تاریخ ۷ فوریه ۱۹۸۳ (۱۸ بهمن ۱۳۶۱) لایحه دفاعیه‌ای در پرونده ۲۲۲ مطروح در دیوان داوری به انضمام ادعای متقابل بابت خسارات ناشی از نقض ادعائی قراردادهای مختلف جهت تأمین و تعمیر هواپیما و احداث سیستم های ارتباطی توسط خواهانها ، به ثبت رسانند . در لایحه دفاعیه دولت جمهوری اسلامی ایران که در همان تاریخ به ثبت رسیده ، ذکر شده است که اقدام خواهانها در تعقیب ادعای خود در دادگاههای ایالات متحده "مخالف شرایط مقرر در بیانه های حل و فصل دعاوی میباشد ."

دادگاه بدوی در اول نوامبر ۱۹۸۳ (۱۰ آبان ماه ۱۳۶۲) "حکم قطعی" خود را در موردش فقره از نه فقره ادعای متقابل بوئینگ (یعنی همان شش موردی که موضوع ادعای مطروح در دیوان داوری است) به مبلغ ۷۰,۹۰۹,۶۹۷ دلار به نفع بوئینگ ولو جیستیکس صادر کرد . جمهوری اسلامی ایران و نیروی هوایی از شعبه ۹ دادگاه استیناف ایالات متحده از این حکم پژوهش خواستند . پژوهش تحت عنوان اینکه خارج از موعد به عمل آمده در تاریخ ۷ فوریه ۱۹۸۴ (۱۸ بهمن ماه ۱۳۶۲) رد شد ، اما ، ظاهراً " عرضحالی جهت استماع مجدد موضوع به موقع بودن پژوهش هنوز در دست رسیدگی است .

نیروی هوایی ایران در تاریخ ۱۴ دسامبر ۱۹۸۳ (۲۳ آذر ماه ۱۳۶۲) درخواستی در دیوان داوری به ثبت رساند اثر بر اینکه دیوان داوری ، دولت ایالات متحده و خواهانهای پرونده شماره ۲۲۲ را ملزم نماید که به کلیه ادعاهائی که علیه دولت جمهوری اسلامی

ایران و نیروی هوایی ایران در دادگاههای ایالات متحده اقامه کرده اند، خاتمه داده و آنها را مستردکنند. درخواست ضمن سایر دلایل برای این دلیل مبتنی است که ادامه رسیدگی در دادگاههای ایالات متحده به همان موضوعی که بصورت ادعا در دیوان داوری به ثبت رسیده است، هم تخلف از اصل کلی ب بیانیه دولت الجزایرو هم از بند ۲ ماده هفت بیانیه حل و فصل دعای وی است.

بموجب دستور مورخ ۱۵ دسامبر ۱۹۸۳ (۲۴ آذر ماه ۱۳۶۲)، خواهانهای پرونده شماره ۲۲۲ در تاریخ ۲۰ ژانویه ۱۹۸۴ (۳۰ دی ماه ۱۳۶۲) و دولت ایالات متحده در تاریخ ۳۰ ژانویه ۱۹۸۴ (۱۰ بهمن ماه ۱۳۶۲) لوائیحی در پاسخ به درخواست (فوق الذکر نیروی هوایی) به ثبت رساندند. دولت ایالات متحده از جمله اعتراض کرده است که آن دولت نه در پرونده شماره ۲۲۲ مطروح در دیوان و نه در دعای وی مطروح در ایالات متحده طرف دعوی نبوده است.

نماینده رابط دولت جمهوری اسلامی ایران در تاریخ ۱۴ فوریه ۱۹۸۴ (۲۵ بهمن ماه ۱۳۶۲) درخواستی دائر بر صدور دستوری به ثبت رساند که دیوان ضمن آن دولت ایالات متحده و خواهانهای پرونده شماره ۲۲۲ را ملزم نماید که تا اعلام تصمیم دیوان داوری درباره درخواست صدور قرار موقت، از هرگونه اقدامی نسبت به اجرای حکم دادگاه بدوی خودداری کنند.

دیوان داوری درخواست مزبور را طی قرار موقت مورخ ۱۷ فوریه ۱۹۸۴ (۲۸ بهمن ماه ۱۳۶۲) خود (قرار شماره آی تی ام ۱ - ۲۲۲ - ۳۴) رد کرد.

وزارت دفاع ملی "نظرات وزارت دفاع و نیروی هوایی جمهوری اسلامی ایران" درباره لایحه خواهانها که در تاریخ ۲۰ ژانویه ۱۹۸۴ (۳۰ دیماه ۱۳۶۲) به ثبت رسیده و درباره اظهاریه های ثبت شده در تاریخ ۳۰ ژانویه ۱۹۸۴ (۱۰ بهمن ماه ۱۳۶۲) ایالات متحده را در تاریخ اول مارس ۱۹۸۴ (۱۱ اسفند ماه ۱۳۶۲) به ثبت رساند و از جمله بیان داشت، دعوائی که خواهانها در دادگاههای ایالات متحده اقامه کرده اند، حتی طبق قوانین داخلی ایالات متحده دعای متقابل به شما رنیا مده، بلکه ادعاهائی است که تحت پوشش و مستمسک

دعاوی متقابل مطرح گردیده است. علاوه بر آن، وزارت دفاع متذکر گردیده که نهدر بیانیهای الجزیره و نه در قواعد دیوان ثبت دعاوی مشروط پیش بینی نشده است.

خواهانها در پاسخ به دستور مورخ ۱۶ مارس ۱۹۸۴ (۲۶ اسفند ماه ۱۳۶۲) دیوان، لایحه توجیهی دیگری در تاریخ ۲ آوریل ۱۹۸۴ (۱۳ فروردین ماه ۱۳۶۳) به ثبت رسانده و ضمن آن، از جمله، استدلال کرده اند که طبق آئین دادرسی در دادگاههای فدرال ایالات متحده، خواهان ملزم است که به طرح هرگونه ادعای متقابل احتمالی خواننده تن در دهد. نیروی هوایی ایران در تاریخ ۱۹ آوریل ۱۹۸۴ (۳۰ فروردین ماه ۱۳۶۳) طی یک لایحه توجیهی که به ثبت رساند، دعاوی مطروحه در دادگاههای ایالات متحده آمریکا و احکام صادره توسط آن دادگاهها، که نیروی هوایی در رابطه با آنها از دیوان داوری طالب خواسته شده است، را مشخص نمود. لایحه توجیهی مزبور از شش فقره ادعای متقابل بوئینگ و چهار فقره ادعای متقابل لوجیستیکس که در دادگاه بدوی ایالات متحده اقامه گردیده، اسم می برد. حکم دادگاه درباره ادعاهای متقابل اول، دوم، سوم و پنجم بوئینگ و ادعاهای متقابل اول و دوم لوجیستیکس، (به ترتیب) به نفع بوئینگ و لوجیستیکس در تاریخ اول نوامبر ۱۹۸۳ (۱۰ آبان ماه ۱۳۶۲) صادر گردید. نیروی هوایی ایران درخواست کرد که دیوان دستوری صادر کرده و ضمن آن اجرای حکم مزبور را متوقف سازد. علاوه بر آن، نیروی هوایی درخواست نمود که دیوان داوری دستور توقیف دادرسی سه فقره ادعای متقابل باقیمانده، یعنی ادعای متقابل ششم بوئینگ و ادعاهای متقابل سوم و چهارم لوجیستیکس، را صادر کند. صدور حکم پرداخت خسارات در این دعاوی ظاهراً "درگرو صدور احکام علیه بوئینگ و لوجیستیکس در یک سلسله دعاوی جداگانه ای است که از طرف عده ای از قربانیان همان حادثه هواپیمائی اقامه شده است که موضوع دعاوی اصلی جمهوری اسلامی ایران و نیروی هوایی ایران در دادگاههای ایالات متحده بود. هیچیک از این سه ادعای متقابل جزو ادعائی که خواهانها در پرونده شماره ۲۲۲ به ثبت رسانده اند، نمی باشد.

* * * * *

دیوان داوری بر این عقیده است که توصیف ادعاهای متقابل بوئینگ و لوجیستیکس

در دادرسی دادگاههای آمریکا موضوعی است تابع آئین دادرسی مرجع رسیدگی، که در این مورد دادگاه بدوی حوزه غربی واشینگتن میباید. اینکه جمهوری اسلامی ایران و نیروی هوایی ایران دعاوی خود را به صلاحیت دادگاه مزبور تسلیم کرده اند، باید بمفهوم پذیرش آئین دادرسی آن دادگاه توسط ایشان باشد. بنابراین، دیوان داوری طبق اسناد و مدارک موجود این نکته را می پذیرد که خواهانها دعاوی خود را به صورت دعاوی متقابل در دادگاه مزبور مطرح ساختند.

در باره مسئله مجاز بودن یا مجاز نبودن تعقیب دعاوی متقابل بوئینگ ولجیستیکس پس از امضای بیانیه های الجزیره، در بخش چهارم: الف پرونده شماره الف - ۱۵ تصمیم گرفته خواهد شد.

از تاریخ صدور قرار موقت مورخ ۱۷ فوریه ۱۹۸۴ (۲۸ بهمن ماه ۱۳۶۲) هیچگونه واقعیات ذریبط جدیدی که مستلزم بررسی مجدد قرار مزبور باشد، به نظر دیوان داوری نرسیده است (با بند ۳ ماده ۷۵ قواعد دیوان دادگستری بین المللی مقایسه شود).

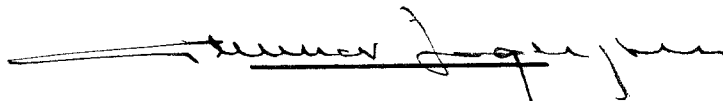
با توجه به واقعیات این پرونده و طرفهای آن و علی رغم معتنا به بودن مبلغ متنازع فیہ اجرای حکم مورخ اول نوامبر ۱۹۸۳ (۱۰ آبان ماه ۱۳۶۲) دادگاه بدوی را نمی توان آنچنان زیانبار دانست که صدور دستور توقیف اجرای آنرا، توجیه نماید. علاوه بر آن، چنانچه دیوان داوری سرانجام در مورد بخش چهارم: الف پرونده الف - ۱۵ نظر دهد که دامه رسیدگی دعاوی متقابل در ایالات متحده، تخلف از بیانیه های الجزیره بوده است، ترمیم هرگونه خسارت ناشی از اجرای حکم مزبور را می توان موضوع رسیدگی آتی مبتنی بر نظر اخیر الذکر دیوان، یا موضوع رسیدگی در پرونده شماره ۲۲۲ قرار داد.

بنابراین، درخواست توقیف اجرای حکم مورخ اول نوامبر ۱۹۸۳ (۱۰ آبان ماه ۱۳۶۲) دادگاه بدوی به نفع بوئینگ و ولجیستیکس، رد می شود.

دیوان دوری اتخاذ تصمیم درباره خواسته نیروی هوایی مبنی بر توقیف دامه رسیدگی به ادعای متقابل ششم بوئینگ و ادعاهای متقابل سوم و چهارم ولجیستیکس راجع به حقوق آنان جهت مطالبه سهم و غرامت در صورت توفیق شاکی ها بترتیب

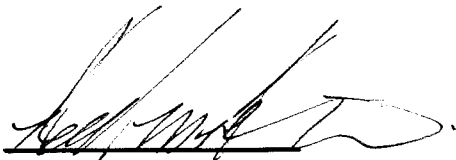
دزپرونده‌های جی.ال وود کلمنس علیه بوئینگ کامپنی، سی ۷۷-۵۵۴ ام و جی.
ال وود کلمنس علیه لوجیستیکس ساپورت کورپوریشن سی ۷۸-۲۶۳ ام، را ببعد
موکول می کند.

با توجه به مفاد درخواست مورخ ۱۴ دسامبر ۱۹۸۳ (۲۳ آذرماه ۱۳۶۲) و لایحه توجیهی مورخ
۱۹ آوریل ۱۹۸۴ (۳۰ فروردین ماه ۱۳۶۳)، که هر دو توسط نیروی هوایی ایران به ثبت
رسیده است، دیوان داری برای این عقیده است که درخواست نیروی هوایی ایران دائر
بر توقیف رسیدگی دادگاهی در ایالات متحده، شامل مطالبه حقوق قانونی که نیروی
هوایی ایران ممکن است در آن رسیدگیها داشته باشد، نمی گردد.

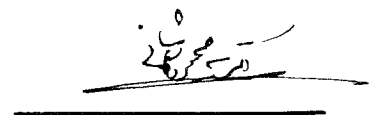
گونار لاکرگرن

رئیس شعبه یک

هوارد ام. هولتزن

نظر موافق

محمود کاشانی

نظر مخالف